

Teza: obowiązek doskonalenia zawodowego

Okresowa choroba oraz podeszły wiek radcy prawnego (który nadal jest w pełni czynny zawodowo a nie wypełnił w ogóle obowiązku doskonalenia zawodowego) nie może być podstawą uniewinnienia. Takie orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego narusza art. 1§3 kodeksu karnego.

WO – 142 /19

ORZECZENIE

z dnia 20 listopada 2019 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Magdalena Śniegula

SWSD Wojciech Płóciennik /sprawozdawca/

Protokolant: Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2019 r. na rozprawie sprawy

radcy prawnego K. C.

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu zasad etyki radcy prawnego, określonych w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 14 ust. 1 i 2 i art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu odwołania Rzecznika Dyscyplinarnego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., sygn. akt D 173/18

1. uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu OIRP w Warszawie;
2. o kosztach postępowania odwoławczego w kwocie 1.200 zł orzeka Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Warszawie.

Uzasadnienie

W dniu 19 listopada 2018 roku rzecznik dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie skierował wniosek o ukaranie przeciwko r. pr. K. C.

Radca prawny K. C. został obwiniony o to, że :

1. nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego i nie uzyskał żadnego z wymaganych co najmniej 40 punktów szkoleniowych w cyklu szkoleniowym, który trwał od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r. – czym naruszył obowiązek dbania o rozwój zawodowy poprzez kształcenie ustawiczne a także obowiązek stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych, tj. popełnił czyn z art. 64 ust. 1. ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy

Prawnego, w związku z § 7 i § 11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, stanowiącego załącznik do uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tj. uchwała nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 października 2017 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku).

Orzeczeniem z dnia 21 maja 2019 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, uniewinnił obwinionego od zarzucanego mu czynu.

Sąd ustalił, że obwiniony w cyklu szkoleniowym trwającym od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r. nie zdobył żadnego punktu szkoleniowego i w stanie faktycznym sprawy doszło do niezrealizowania obowiązku szkoleniowego.

Jednakże w ocenie Sądu okoliczności związane z właściwościami osobistymi obwinionego w postaci pogarszającego się stanu jego zdrowia a także postawa obwinionego przejawiająca się tym, że zrealizował on poprzedni cykl szkoleniowy, wpływają na możliwość przypisania obwinionemu winy, co w konsekwencji spowodowała uniewinnienie obwinionego.

Od powyższego orzeczenia odwołanie złożył Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie. Rzecznik ww. orzeczeniu zarzucił:

- rażąco obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 1 § 3 k.k. w związku z art. 74¹ pkt 2 ustawy o radcach prawnych, mający istotny wpływ a treść zaskarżonego orzeczenia, poprzez błędną jego wykładnię wskutek przyjęcia, iż właściwości osobiste obwinionego, w postaci pogarszającego się stanu jego zdrowia a także dotychczasowa postawa obwinionego przejawiająca się w realizacji poprzedniego cyklu szkoleniowego, wpływają na możliwość przypisania obwinionemu winy.

Podnosząc powyższy zarzut Rzecznik wniósł o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi pierwszej instancji.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny wskazuje co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie, obwiniony radca prawny K. C. nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego i nie uzyskał wymaganej liczby punktów szkoleniowych w okresie 1 stycznia 2015 r. – 31 grudnia 2017 r. Na powyższe wskazuje zebrany w sprawie materiał dowodowy, na który wskazuje również w swoim uzasadnieniu OSD w Warszawie. Podkreślenia wymaga, że sam radca prawny K. C. w swym stanowisku zajęтым w dniu 28 września 2018 roku stwierdza, że ma świadomość, iż swoim zachowaniem narusza zasady etyki zawodowej.

Odnosząc się do okoliczności wskazywanych przez obwinionego w zakresie jego stanu zdrowia wskazać należy, że pomimo, iż dokumentacja medyczna załączona do akt sprawy wskazuje na choroby, które uniemożliwiają obwinionemu swobodne poruszanie, to jednak obwiniony pozostaje nadal czynnym radcą prawnym. Ta okoliczność przesądza zdaniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego o tym, że obwiniony mógł w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu zachować się zgodnie z normami stanowiącymi o obowiązku szkolenia. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że czym zarzucany obwinionemu jest rozciągnięty w czasie dwóch lat, a wypełnienie obowiązku szkolenia przez obwinionego mogło być realizowane w różnych dogodnych dla niego terminach. Jednocześnie obwiniony mógł brać udział w wykładach e-learningowych, które były udostępniane wszystkim radcą prawnym za pośrednictwem Internetu.

Powyższe okoliczności stanowią, że brak jest podstaw do stwierdzenia, iż w czasie popełnienia zrzuconego obwinionemu czynu nie można mu przypisać winy w jego zachowaniu. Całokształt okoliczności sprawy wskazuje na zawinione zachowanie obwinionego, a jego choroba może być li tylko traktowana jako okoliczność, którą Sąd winien wziąć pod uwagę przy wymiarze kary. Tym samym zarzut sformułowany w odwołaniu Rzecznika Dyscyplinarnego naruszenia art. 1 § 3 k.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, uznać należy za słuszny. Natomiast zaskarżone orzeczenie zgodnie z art. 454 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, podlega uchyleniu.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy OSD winień wziąć powyższe pod uwagę.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie orzeczono zgodnie z art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz §3 ust. 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.